

enestaaende saa Uheld og besørgetes med saa stor Regelmæssighed og saa saa Forsinkelser, som vel overhovedet de færreste Stationer med en tilsvarende Trafik formaa at opvise. Væde Medlemmer ville se, at det er en ganske overordentlig Røs over for Kjøbenhavn's Station og dens Besørgelse af Trafikken, en Røs, som det glæder mig at tage til Indtægt. Det ærede Medlem roser dog kun for at komme til at slaa og vil tillige sige, at Forholdene dog vist ikke ere saa gode. Seg vilde ønske, at det ærede Medlem en sen Aftenstund vilde ledsage mig eller en anden ud paa Godsstationen for at se, hvorledes Rangeringen af Godsstrafikken tager sig ud. Det ærede Medlem ved jo saa godt som nogen, at der maa arbejdes derude hele Natten, og det hvert Døgn i Næret, hvad der baade er uheldigt, kostbart og i mange Henseender farligt. Seg paakommer, at disse Momenter ere frembragne, men det forekommer mig ogsaa, at de kunne bruges som en Advarsel, thi Sandheden er jo netop den, at Forholdene ere ret farlige derude, og at det næsten er et Vidunder, at det ikke er gaaet galt. Seg vilde ogsaa nødig, at det for at komme til en Fjernelse af Niveauoverforskerne og til en Udvidelse af Personbanegaarden skulde være nødvendigt, at der først indtraf en alvorlig Katastrofe. Saa vil al Verden sige: Nu er det nødvendigt, men det burde man have set før længe siden.

For ikke at have talt uden dog at belægge mine Ord med lidt, der nærmer sig til et Bevis, skal jeg nævne, at i Fjor i Marts var ifølge Beretningen for Kjøbenhavns Station Forholdene saaledes, at man maatte standse de indadgaende Godstog, og i det hele taget ikke kunde besørges Godsstrafikken. Det var rigtignok efter en Snevinter, men der var som sagt flere Dage, hvor man saa at sige maatte stoppe Godsstrafikken paa Kjøbenhavn, og derved lide Handel og Wandel overordentligt. Naturligvis indtræder noget saadant især, naar der har været ekstraordinære Vanskeligheder til Støde. I Aar er Forholdet saaledes efter en Skrivelse fra Kjøbenhavns Station af 6te Februar d. A., altjaa en temmelig ny Beretning, af følgende Bestaendighed. Det hedder nemlig i Skrivelsen: „Endstønt For-

holdene i den forløbne Vinter just ikke have medført ligefrem Standsninger af vognladningsvise Forsendelser, som Tilfældet var i Fjor Fjoraar, saa har dog den meget betydelige Godsstrafik de sidste Måaneder medført mange Vanskeligheder og Ubehageligheder saa vel for Stationen som for Publikum, idet Bladsforholdene have bevirket, at selv paa Dage, hvor der kunde staffles tilstrækkeligt Vognmateriel, har man alligevel af Mangel paa Sporplads, hvortil der kunde køres, ikke kunnet anvise Vogne til Læsning. At Køretojer dels af denne Grund og dels af Mangel paa tilstrækkeligt Materiel have maattet holde timevis, forinden de kunde blive af med deres Læs, har næsten hørt til Dagens Orden i lang Tid, og mange Aftener har man endda ikke kunnet staffe tilstrækkelige Vogne frem, men har maattet indlæse betydelige Partier paa Sæd- og Pothusene, for næste Dag at læse dem derfra i Jærnbanevognene. Vignende Forhold have som bekendt gjort sig gældende af og til i flere Aar, men aldrig ere de i de 7 Aar, jeg har været her, forekomne saa hyppigt, som i den her omhandlede Trafikperiode.“ Seg skal nu ikke bruge mange Tal til sidst, men dog anføre nogle for at give det ærede Medlem og det høje Ting i det hele taget noget Begreb om Udviklingen. Seg kan henvise til et Bilag, som ledsager Jærnbanekommissionens Beretning af 1888, og som har tiltrukket sig nogen Opmærksomhed, det er underskrevet af Stationsforvalteren ved Kjøbenhavns Station. Seg skal, saa vidt jeg kan, gaa tilbage, drage en Sammenligning med de Tal, her opgives. Seg skal da først nævne Vins- og Juletrafikken, Godsstrafikken samt den absolutte Togbevægelse. I Vinsen 1880 var Togenes Antal 283 i de to Vinsedage; i 1893 var det i de samme Dage 443, det vil jo vistnok af enhver, der kender Kjøbenhavns Station og dens Perron- og Sporforhold, erkendes, at det fortjener noget af den Beundring, det ærede Medlem udtalte, at man kan besørges 443 Tog derfra. Antallet af Personvogne var i 1880 i de Dage 4,091, men i 1893 var det 5,703. Antallet af Personer i 1880 var 87,427; i 1893 var det 125,232 Personer, der bleve befordrede gennem Kjøbenhavns Banegaard til og fra Stationen. Det er vistnok ikke ubestodent, naar man siger, at det ikke kan